

ת"פ 63457/03/17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד נתנאל קרואני,גדי דסה

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 63457-03-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
קרואני(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

1.נתנאל קרואני (עציר)
2.גדי דסה (עציר)

הנאשמים

גזר דין (נאשם מס' 1 בלבד)

כתב אישום ורקע

1. נאשם מס' 1 הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** - לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 **ותקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 378 + 380 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 21/3/17 סמוך לשעה 17:30 שהה הנאשם במתחם קבר רבי שמעון בר יוחאי במירון. באותו הזמן נמצאו במקום גם המאבטחים **איוב** גסוב ו**אסי** בניון. בשלב מסוים הוציא הנאשם סכין בצבע כסף בעלת להב באורך 6 ס"מ שהייתה ברשותו והחזיקה בידו.

משהבחין המאבטח איוב בנאשם, הוא ניגש אליו מיד, הוציא את הסכין מידו, ואמר לו כי אסור להחזיק סכין במקום. בתגובה עשה לו הנאשם תנועה מגונה והמאבטח איוב ביקש ממנו לעזוב את המקום. הנאשם סירב להישמע להוראת המאבטח, על כן תפס אותו המאבטח איוב והוביל אותו אל מחוץ למתחם.

המאבטחים הזעיקו את המשטרה בעודם שומרים על הנאשם.

בשלב מסוים החל הנאשם ללכת מהמקום אך המאבטח אסי מנע זאת ממנו.

בהמשך, הגיעו השוטרים למקום, ביקשו מהנאשם להזדהות, אך הוא סירב ולא השיב לשאלותיהם, על כן הודיעו

עמוד 1

לו השוטרים שהוא מעוכב, וביקשו ממנו להתלוות אליהם לתחנת המשטרה.

הנאשם סירב להתלוות לשוטרים, אחז בכוח במעקה והכניס לפיו מוצץ. השוטרים ניסו למשוך אותו בכוח לכיוון הניידת, ובשלב זה התאסף קהל סמוך לשוטרים ואנשיו קראו לעברם קריאות גנאי.

השוטרים הובילו את הנאשם בכוח לניידת, ניסו לכבול אותו ולהכניסו לתא המעצרים, הנאשם השתולל, נופף בידיו ושילב אותן בחוזקה כך שמנע מהשוטרים לכבול אותו, התקפל על הרצפה ובעט ברגליו.

אחד השוטרים, השוטר ע' ס', הוציא אזיקי רגליים לכבילת הנאשם אך הוא קם במפתיע מהרצפה, **חטף את האזיקים והכה שוטר אחר בשם ו' ד', בחלקי גופו וגרם לו לדימום בראשו.**

לנוכח התנהגותו של הנאשם והתנהגותו של ההמון שהתאסף וגידף את השוטרים, הוציא השוטר ו' אקדח טייזר וניסה לאחוז בנאשם, הזהיר את הנאשם שהוא יפעיל את הטייזר אם לא יחדל מהתנגדותו, אך הנאשם לא שעה לאזהרתו ובעט לכל עבר. השוטר ו' הפעיל את הטייזר ללא מחסנית כלפי גבו של הנאשם אך הוא לא חדל ממעשיו והמשיך להתפרע והשוטר הפעיל את הטייזר נגדו פעם נוספת. רק לאחר הפעלת הטייזר בפעם השלישית, נרגע הנאשם והשוטרים הצליחו לכבול אותו ברגליו.

בשלב זה, בעוד השוטרים מנסים להכניס את הנאשם לניידת, הגיע למקום הנאשם מס' 2, ששמו גדי דסה, שהיה אחד מהמתקהלים במקום, ובצעקות, גידופים וקללות, בעט בחוזקה בחזהו של השוטר ס' מספר פעמים על מנת למנוע את מעצרו של הנאשם.

במקביל נשך הנאשם את השוטר ס' בחוזקה ברגלו השמאלית.

נאשם 2 נעצר על ידי מתנדבי מג"ב שהיו במקום והוכנס לניידת המשטרה.

השוטרים ו' וס' הובילו את שני הנאשמים עד לכניסה למירון שם העבירו אותם לניידת משטרה אחרת והשוטרים פונו באמבולנס לבית החולים זיו בצפת לקבלת טיפול רפואי.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לשוטר ו' פצע באורך 15 מ"מ באזור פרונט פריאטלי שנתפר ולשוטר ס' כאבים בחזה ובגב, קשיי נשימה וסימן נשיכה.

עוד בהמשך, ובמהלך חקירתו במשטרה, סירב הנאשם להוציא את המוצץ מפיו ולהזדהות בפני השוטרים.

2. ביום 09/4/17, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שלא יחייב מי מהצדדים, עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

בנוסף הסכימו הצדדים על כך שהנאשם יפצה כל אחד מהשוטרים שנפגעו בסך של 2,500 ₪.

אציין, כי ביום 16/8/17, נגזר דינו של נאשם מס' 2, שחלקו באירוע פורט לעיל, והוטלו עליו העונשים הבאים: חודשיים מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, 3 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. כבר בתחילת ההליך, במסגרת התיק הפלילי והליך המעצר המקביל, נבחן הנאשם על ידי הפסיכיאטר המחוזי, ונתקבלו שתי חוות דעת לגביו.

על פי חוות הדעת המסכמת והמאוחרת מיום 27/7/17, נמצא הנאשם ללא עדות למצב פסיכטי פעיל או הפרעה אפקטיבית מג'ורית, ללא סימני דליריום וללא פגיעה משמעותית ברמה הקוגניטיבית.

עוד על פי חוות הדעת, בלט חוסר שיתוף פעולה אצל הנאשם, אימפולסיביות ותוקפנות - התנהגות הקשורה לסיטואציה המשפטית.

בנוסף, על סמך בדיקות חוזרות וממידע ממסמכים רפואיים משפטיים ומידע פסיכוסוציאלי עלתה תמונה לפיה הנאשם סובל מהפרעת אישיות גבולית ואנטיסוציאלית המאופיינת בחוסר יציבות רגשית, תוקפנות, ואימפולסיביות, עם שימוש מרובה ומתמשך בחומרים פסיכואקטיביים שונים, גם בתקופת מעצר הבית ובמהלך בדיקותיו.

הנאשם נמצא כמי שאינו סובל ממחלה נפשית, שיפוטו שמור, מבין את ההאשמות נגדו ומשמעות העבירה המיוחסת לו ומסוגל לעמוד לדין.

תסקיר שרות המבחן

4. על פי התסקיר מיום 17/9/17, הנאשם, יליד שוודיה, רווק בן 25. הנאשם בן יחיד, הוריו התגרשו בהיותו בן 6 כשברקע סכסוך ממושך, בגינו התגורר הנאשם לסירוגין בארץ ובחו"ל. אביו מתגורר בחו"ל ואמו נשואה בשלישית, תוארה כסובלת מבעיות רפואיות ונפשיות ומוכרת כנכה.

הנאשם השתלב מילדותו במסגרת פנימיות בליווי גרמי רווחה וחינוך ותיאר השתלבות חיובית במסגרות אלה. הנאשם מסר כי הבין לפני מספר שנים כי עבר פגיעה מינית בהיותו בן 8 ולהבנתו הפגיעה השפיעה על התנהלותו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית, שירת שרות צבאי מלא כטבח והוכר כ"חייל בודד". הנאשם מסר כי ריצה מאסר בכלא צבאי בגין עריקות והתקשה לעמוד בדרישות הצבא.

במרוצת השנים עבד הנאשם בעבודות שיפוצים, בניית פרקטים וקייטרינג, וכיום הנו חסר מסגרת תעסוקתית מסודרת ומתגורר בבית חבר.

הנאשם תיאר חוויה קשה על רקע פרידה מבת זוגו שהייתה משמעותית עבורו, הנאשם חש פגיעות רבה מבחינה

רגשית, ודיווח כי מאז הפרידה חלה התדרדרות הדרגתית בתפקודו, עד כי חווה חוסר יציבות תעסוקתית והתנהגותית. במהלך תקופה זו עבר מספר מקומות מגורים, בחלקם תוך התבודדות, ואופיין במעברים בין אורח חיים דתי לצד סגנון בילוי בעייתי ובלתי מבוקר שכלל שימוש אינטנסיבי בסמים.

שרות המבחן מסר כי הנאשם החל בצריכת קנאביס ואלכוהול בגיל 17 באופן מזדמן ובמסגרות חברתיות ובשנתיים האחרונות החל בשימוש מוגבר בסמים מגוונים והזייתיים לצד צריכה מוגברת של קנאביס.

הנאשם תיאר את השימוש בסמים כדרך לבריחה מהתמודדות עם מצוקות רגשיות, ומסר כי במהלך שהותו במעצר הפסיק את השימוש בסמים, ביטא רצון להימנע משימוש בסם ואף להשתלב בהליך טיפולי לשם כך.

שרות המבחן ציין כי במפגש עם הנאשם במהלך מעצרו, ביטא הנאשם עמדות לגיטימיות לגבי צריכת סמים, הביע חוסר נכונות להימנע מצריכת סמים ואמר שבכוונתו לפנות לקבלת אישור למריחואנה רפואית. עוד צויין כי במסגרת מעצר הבית בו שהה הנאשם, הוא השתמש בקנאביס.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירות-הנאשם קיבל אחריות על ביצוען והביע חרטה על התנהגותו. הנאשם תיאר את התקופה הסמוכה לביצוע העבירות כתקופה לא יציבה יחד עם שינויים חדים במצב רוחו עם שימוש אינטנסיבי בסמים. עוד מסר הנאשם, כי אחד השוטרים נגע בו באופן שהחזיר אותו לחוויית פגיעתו המינית שחווה בילדותו, כתוצאה מכך איבד שליטה והתנהג בצורה פוגענית. הנאשם ביטא אמפטיה כלפי נפגעי העבירה והביע נכונות לפצותם.

עוד מסר הנאשם כי כיום הוא חש מאוזן ושקול יותר ובכוונתו לחזור לשגרת חיים הכוללת מסגרת תעסוקתית מסודרת ובכוונתו להשתלב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות וכן טיפול בטרואמות העבר מתוך הבנה שיש להן השפעה שלילית על יציבות חייו.

בהערכת הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידו מול הסיכוי לשיקום - התרשם שרות המבחן שטרם ביצע העבירות, היה הנאשם בתהליך התדרדרות ממושך כשברקע נסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות וקושי בהתמודדות מפרידה מבת זוג. ניכר כי לנאשם נטייה להתנהגות בעייתית וחוסר יציבות בחייו תוך קושי בוויסות רגשי והתנהגותי יחד עם שימוש בסמים.

עוד התרשם שרות המבחן, כי במצבי משבר וקושי פונה הנאשם לשימוש מוגבר בסמים ועלול לגלות התנהגות פורצת גבולות ואף תוקפנית כלפי סביבתו.

שרות המבחן מסר כי **ההתנהגות האלימה אינה מאפיינת את מהלך חייו בדרך כלל** וכי דפוסי התנהגות אנטיסוציאליים ותוקפניים באים לידי ביטוי בעיקר בעתות משבר ודחק.

בנוסף התרשם שרות המבחן מקיומה של תובנה ראשונית להשלכות התנהגותו והשימוש בסמים וכי **קיימת שאיפה לעריכת שינוי במצבו.**

שרות המבחן הטיל ספק ביכולתו של הנאשם להתחייב להליך טיפול משמעותי וארוך טווח.

לאור כל האמור לעיל ומתוך הערכה כי הנאשם נעדר משאבים פנימיים וחיצוניים להשתלבות בהליך טיפולי משמעותי וארוך טווח לצד רמת סיכון הנשקפת ממנו לפריצת גבולות, שרות המבחן לא בא בהמלצה על חלופה עונשית או שיקום במסגרת הקהילה.

שרות המבחן המליץ לבחון את שילובו של הנאשם במסגרות הטיפול במסגרת שב"ס, ככל שיוטל עליו מאסר בפועל, שכן בכך יש כדי לצמצם את נזקי המאסר ולהעלות את הסיכוי לשיקומו.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 18/9/17 טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת התנהגותו ומעשיו של הנאשם וטענה כי יש בהם כדי ללמד על אופיו ועל המסוכנות הנשקפת ממנו, עוד הפנתה ב"כ המאשימה לפגיעתם הקשה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים ולחומרת העבירה עליה ניתן ללמוד מעונש מאסר המינימום שנקבע לצדה.

ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם החלק הגדול והמשמעותי בביצוע העבירות הן בפני עצמו והן ביחס לנאשם 2.

ב"כ המאשימה הפנתה לנזק ולחבלות שנגרמו לשוטרים, להיזקקותם לטיפול רפואי והובלתם לבית החולים באמבולנס.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בנוסף עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולנסיבות חייו הקשות שתוארו בתסקיר.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הפר את תנאי מעצרו ונעצר בשנית.

ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של מתחם העונש ולהטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והפיצוי המוסכם לכל אחד מהשוטרים.

צוין עוד כי הנאשם היה עצור מיום 21/3/17 ועד 9/4/17 ומיום 1/7/17 נעצר עד תום ההליכים.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לאמור בתסקיר שרות המבחן, היותו סובל מבעיה נפשית וכי מצבו הנפשי וחוות הדעת הפסיכיאטרית מביאים למסקנה כי מדובר במקרה חריג. הודגש כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, והובאו הפניות למפורט בתסקיר שרות המבחן. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו, 3 חודשים ו- 10 ימים לערך.

הנאשם אמר כי הוא פצע שוטר אחד ועל כן הוא צריך לפצות רק את השוטר שפצע ולא את השוטר השני. הנאשם אמר כי הוא מביע חרטה, בוכה המון, מצטער כי פגע באנשי ציבור וכי זו לא הייתה הכוונה שלו. הנאשם טען כי ברגע שהשוטר נגע בו, הדבר החזיר אותו לחוויה מעברו ולכן פעל כפי פעל.

הנאשם חזר והתנצל ואמר כי הוא מוכן להתנצל גם בפני השוטר.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בפתח הדיון במתחם העונש ההולם אציין כי באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים, על אף שהצדדים לא התייחסו לכך בטיעוניהם, לדעתי יש להתייחס לכל העבירות כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות אלימות נגד המתלוננים הם הגנה על שלמות גופם, על ביטחונם ושלוות נפשם. בנוסף, מגינות עבירות האוסרות על אלימות נגד שוטרים ועובדי ציבור גם על הערכים של שמירה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור, שלטון החוק ושלום האמונים על אכיפתו, ויכולתם של אלה לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בחייהם ובגופם.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל (04.11.13)**, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות

פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 דוד קריה נגד מדינת ישראל (02.08.10):

"..יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק.."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. הנאשם השתולל בצורה משלוחת רסן, ונקט באלימות ממשית כלפי גורמי אכיפת החוק שמילאו את תפקידם. המשימה שביצעו המאבטחים, כמו גם השוטרים, עניינה היה שמירה על הסדר במתחם קבר הרשב"י, אתר רב נוכחים, ורגיש מטבעו, המהווה מוקד, לביקור לתפילה ולשהייה לקהל רב. העבירות שביצע הנאשם פגעו ביכולתם של המתלוננים לבצע את מלאכתם, ופגעו לפיכך בסדר הציבורי כמו גם במתלוננים אישית, בשלומם, ביטחונם וכבודם.

לאכיפת החוק ולשמירה על הסדר הציבורי, חשיבות עליונה להבטחת שלומם של באי מקומות ציבוריים, והתנהגותו של הנאשם פגעה לפיכך באינטרס מוגן רחב.

האירוע החל כשהנאשם החזיק סכין במתחם קבר הרשב"י, ונמסר לו על ידי אחד המאבטחים שהיו במקום כי הדבר אסור. הנאשם בתגובה זלזל בדברי המאבטח ועשה תנועה מגונה לעברו ולכן התבקש לעזוב את המקום, ובהמשך אף הובל אל מחוץ למתחם הקבר. התנהגותו של הנאשם הלכה והסלימה, כמתואר בכתב האישום, וזאת בכך שסירב הנאשם להזדהות בפני שוטרים שהגיעו למקום, סירב להתלוות אליהם לתחנת המשטרה, ובהמשך התנגד והשתולל, נופף בידיו ובעט ברגליו.

התנהגותו של הנאשם הביאה לתגובת נגד של השוטרים, שניסו לאזוק אותו, כשהיה על הרצפה. ואולם הנאשם המשיך בהתנגדותו, קם במפתיע, חטף את האזיקים והכה באמצעותם שוטר וגרם לו לדימום בראשו - מדובר באלימות חריפה ומכוונת, שהביאה לנזק ממשי.

השוטרים נאלצו להשתמש בטייזר עד שהנאשם נרגע והצליחו לכבול אותו.

התנהגותו של הנאשם הביאה להתגודדות קהל שאהד את הנאשם מול השוטרים, גידף את אנשי המשטרה ולמעשה סיכן אותם.

הגדיל לעשות הנאשם השני בפרשה, אשר יצא מעמדת הקהל, ותקף את אחד השוטרים.

הנאשם לא חדל גם בשלב זה, ונשך שוטר ברגלו.

השוטרים נפגעו ונזקקו לטיפול רפואי ולמנוחה.

התנהגותו של הנאשם איננה מאופיינת בתכנון עברייני, ולא בכך חומריתה. לא מדובר במי שתקף במתכוון, אף לא במי שבחר בניסיון אמיתי להימלט מידי שוטרים, שכן לא נראה שהנאשם החזיק באמת באסטרטגיית מילוט או התחמקות.

ניכרים בהתנהגות המתוארת בכתב האישום סממנים של חוסר ראציונליות, חוסר שליטה ונטייה להתפרצות. ההתנהגות הפרועה מצביעה על מבצעה כי איננו צפוי, ובכך מסוכנותו.

לא בכדי נשלח הנאשם לבירור פסיכיאטרי כבר בשלביו הראשונים של ההליך הפלילי, שכן התנהגותו, שכללה לצד האלימות גם סממנים תמוהים, בהם הכנסת מוצץ לפיו בשלבים שונים, עוררה שאלות טעונות בירור לגבי מצבו הנפשי.

על אף היעדרם של תכנון או אכזריות, ניכרים מעשי הנאשם בחומרה לנוכח דרגת האלימות הגבוהה, אשר לא פסקה גם כשידו של הנאשם הייתה על תחתונה מול מאבטחים ושוטרים.

הנאשם נלחם ממש נגד ניסיונות לגיטימיים להרגיעו ולנטרלו.

התנגדותו התוקפנית היא שהובילה להסלמת האמצעים שהופעלו נגדו, אבל גם אחרי שנוטרל, לאחר מספר אזהרות, ב"טייזר", המשיך הנאשם ונשך את שוטר, לאחר שקודם לכן הולם בראשו של השוטר האחר.

משנמצא כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, ומשהתקבלה הערכה בתסקיר שרות המבחן, כמו גם בחו"ד פסיכיאטרית, כי הוא פועל ככל הנראה על רקע שימוש מאסיבי ובלתי מטופל בסמים שונים - אין אלא לקבוע כי מדובר במקרה חמור ובמסוכנות גבוהה, על אף היעדר התכנון.

הנזק שנגרם לשוטרים - בהם חבלת ראש מדממת שנתפרה בתפרים, וסימן נשיכה, איננו מהחמורים ואולם לא מדובר בנזק זניח.

הנזק אשר עלול היה להיגרם הוא משמעותי, שכן מעשי הנאשם הביאו לאירוע נפיץ אשר עלול היה להתלקח ולהסלים בהשתתפותם של באי קבר הרשב"י. הראיה לפוטנציאל הנזק נמצאת במעשיו של הנאשם השני, שנשפט במועד קודם וגזר דינו נתן. אותו נאשם, צעיר חסר מסגרת, אשר לא ידוע על קשר מיוחד שלו עם הנאשם הנוכחי, תקף שוטר כשהונע באווירה הטעונה שהייתה במקום.

מדיניות הענישה

12. לתקיפתם הפיזית של שוטרים מיוחסת חומרה יתרה וביטוי לכך נתן המחוקק בעונש שקבע בצידה של העבירה, 5 שנות מאסר לריצוי בפועל וקביעת עונש מינימום של 3 חודשי מאסר.

עונשיהם של המבצעים עבירות נגד שוטרים ראוי שישדר מסר של הוקעה וסלידה מהתנהגות מסוג זה, וזאת לשם הגנה על השוטרים במילוי תפקידם ובעבודתם, ולמען הסדר הציבורי.

עיון בפסיקה העלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נגד מדינת ישראל (14.06.07)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי.

ג. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל (09.06.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ד. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.14)**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב אותה, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל,

מאסר על תנאי וקנס.

ה. רע"פ 2222/13 **דוד חיחיאשילי נגד מדינת ישראל (02.05.13)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. זאת לאחר שסירב לצאת מהרכב בו נסע, על אף הבקשות החוזרות ונשנות של השוטר, ואז כשיצא מהרכב, הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים, וכשנשאל על ידי השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו, בנוסף התנגד המבקש למעצר ונופף בידיו לכל עבר. מהתסקיר עלה כי המבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכך גם לגבי עבירות קודמות שביצע. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שרות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ו. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערערת הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ.

ז. ע"פ (מרכז) 1541-03-15 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל (29.11.15)**, המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית כשהיא שיכורה. ונדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט המחוזי הורה כי המערערת תרצה את המאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

ח. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שגיא (05.02.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

ט. ת"פ (ירושלים) 1281/09 **מדינת ישראל נגד בלאל עוויי ואח' (21.06.12)**, שלושה נאשמים הודו והורשעו כדלהלן - נאשם 1, הורשע בעבירת תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. נאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 3 בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

13. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שעבירות התקיפה גרמו לחבלות ממשיות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר בפועל שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר בפועל.

עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים ולקחתי אותה לתשומת ליבי.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה שבה הוטלו בעיקר מאסרים על תנאי, של"צ ועונשים נלווים על נאשמים שהורשעו בעבירות של תקיפת שוטרים ובמקרה אחד אף ללא הרשעה, וב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בה הוטלו מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של מספר חודשים.

יש לזכור כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, וכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו, כך שגזרי דין אלה לא שינו את קביעתי באשר למתחם העונש.

גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת עונשו של נאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם בן 25, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט.

אף על פי ששחרר, במסגרת הליך המעצר המקביל, למסגרת של מעצר בית, נעצר בסופו של דבר מחדש, לאחר שהפר תנאי שחרור.

תסקיר שרות המבחן פירט בהרחבה את נסיבות חייו הלא קלות (כפי שהובא לעיל).

מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו עלה כי על אף שהנאשם אינו סובל מהפרעה נפשית כלשהי, הוא סובל מהפרעת אישיות גבולית ואנטיסוציאלית המאופיינת בחוסר יציבות רגשית, תוקפנות ואימפולסיביות, כשברקע שימוש מרובה ומתמשך בסמים.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה על התנהגותו כשהוא מתאר את הרקע למעשיו בכך שאחד השוטרים נגע בו בצורה שהחזירה אותו לחוויית פגיעה מינית שעבר בהיותו בן 8.

הנאשם הביע אמפטיה כלפי נפגעי העבירה והביע נכונות לפצותם (בפניי טען כי הוא פגע בשוטר אחד והוא מוכן לפצות רק אותו).

שרות המבחן התרשם כי הנאשם פונה לשימוש בסמים במצבי משבר וקושי דבר שגורם לו להתנהג בצורה פורצת גבולות ותוקפנית כלפי סביבתו, על אף שהתנהגות אלימה אינה מאפיינת את קורות חייו בדרך כלל.

הנאשם הביע בפני שרות המבחן תובנה ראשונית לגבי התנהלותו ואופן השפעת השימוש בסמים על חייו ואף הביע שאיפה לערוך שינוי בחייו, לעבוד בצורה מסודרת, לטפל בטרואמות העבר ובהתמכרותו לסמים, על אף שבמסגרת תסקיר המעצר בעניינו, הביע הנאשם עמדות לגיטימיות לגבי שימוש בסמים וחוסר נכונות להיגמל.

התרשמתי מצעיר, שמסיבות כאלה ואחרות איבד את דרכו, והוא כעת, למרבה הצער, נעדר כוחות, אם כי לא

חסר רצון, למצוא את הדרך הנכונה מחדש.

התנהגותו שבגינה הורשע, ובהמשך עמדותיו בפני שרות המבחן, פגעו כפי שצויין לעיל בערכים מוגנים, אבל בפרק זה של גזר הדין, לא אמנע מלציין כי הנאשם עצמו הוא נפגע מרכזי נוסף מאישיותו שלו שכמו מונעת בהרס עצמי. מצאתי את קבלת האחריות של הנאשם ואת התנצלותו ככנות, וכמו שרות המבחן, ראיתי אף אני בנאשם צעיר זה, אשר זו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים, יסודות בלתי אלימים. יחד עם זאת, בהיעדר טיפול או גמילה - יש ממש בצפי שמא עלול הנאשם לפרוץ גבולות גם בעתיד.

שרות המבחן הטיל ספק באשר למידת יכולתו של הנאשם להתחייב להליך טיפולי ארוך טווח ובהיותו נעדר משאבים פנימיים וחיצוניים להליך כזה שרות המבחן לא בא בהמלצה על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, והמליץ על טיפול במסגרת בית הסוהר. ב"כ המאשימה הסתמכה על המלצה זו וטענה כי תקופת המאסר ראוי שתהיה משמעותית ושבמהלכה יטופל הנאשם.

על אף ההכרה, כי בתקופת מאסר קצרה, ספק אם ניתן יהיה לשבץ את הנאשם בטיפול משמעותי - מצאתי כי יש לתת משקל ממשי לנסיבות החיוביות, שבראשן עבר נקי, קשיים אישיים וההערכה שלא מדובר במי שאלימות הנה מאפיין עיקרי שלו.

אציב לפיכך את עונשו של הנאשם בקצהו המרכזי-נמוך של מתחם הענישה.

סוף דבר

16. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 21/3/17 ועד 9/4/17, וכן מיום 1/7/17 ועד היום.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות נגד שוטרים, לרבות איומים.

ג. חתימה על התחייבות על סך 3,000 ₪ להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מלעבור עבירות אלימות נגד שוטרים.

במידה ולא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך יומיים.

ד. בהתאם למוסכם בהסדר הטיעון, אני מטילה על הנאשם לשלם פיצויים על סך 2500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים השוטרים שנחבלו - עדי תביעה מס' 10 ו-12, וזאת ב-10 שיעורים חודשיים

שווים ורצופים החל מיום 1.1.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט במועדים שלעיל, שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.